

İŞİTME ENGELLİ SPORCULARDA ATILGANLIK DÜZEYİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

INVESTIGATION AS SOME VARIABLES OF ASSERTIVENESS LEVELS AT DEAF ATHLETES

¹Meriç ERASLAN*, ²Murat ÖZMADEN, ³Mehmet BAYANSALDUZ, ⁴Mehmet GÖKTEPE, ⁵İbrahim İlhami KOÇ

¹Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Spor Yöneticiliği Bölümü

²Adnan Menderes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Antrenörlük Eğitimi Bölümü

³Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü

⁴Bartın Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Antrenörlük Eğitimi Bölümü

⁵İstanbul Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü

* e-mail: mericeraslan@hotmail.com

ÖZET

Bu araştırmanın amacı işitme engelli sporcuların atılğanlık düzeylerinin cinsiyet, spor yapma yılı ve spor dalına göre incelemektir. Araştırmaya düzenli olarak spor yapan ve işitme engelliler milli takım kampına davet edilmiş olan toplam 173 işitme engelli sporcu katılmıştır. Araştırmaya katılan sporcuların atılğanlık düzeylerinin belirlenmesinde Rathus Atılğanlık Envanteri kullanılmıştır. elde edilen verilerin istatistiksel analizinde SPSS 15.0 programında Frekans, Mann Whitney U ve Kruskal Wallis H analizleri yapılmıştır. Araştırmanın sonunda işitme engelli sporcuların atılğanlık düzeylerinin düşük düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Sporcuların atılğanlık düzeylerinin cinsiyetlerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir. Bunun yanında sporcuların atılğanlık düzeylerinin spor yapma yıllarına ve ilgilendikleri spor dalına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermediği sonucuna ulaşılmıştır ($p>0.05$). Sonuç olarak araştırmada ele alınan demografik değişkenlerin işitme engelli bireylerin atılğanlık düzeyleri üzerinde önemli birer belirleyici olmadıkları sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar kelimeler: İşitme engelli bireyler, spor, atılğanlık

ABSTRACT

The aim of this research is to examine the assertiveness levels of the hearing impaired sports persons according to the gender, the year of making sports and the sports branch. Among the people who make sports regularly and have hearing impairment, totally 173 hearing impaired sports persons participated in the research who were invited to the national team camp. In the determination of the sports persons' assertiveness levels, the Rathus Assertiveness Inventory was used. In the statistical analysis of the data which were obtained, the Frequency, Mann Whitney U and Kruskal Wallis H analyses were used. At the end of the research, it was fixed that the assertiveness levels of the sports persons with hear impairment were low. It was determined that the assertiveness levels of the sports persons revealed no significant difference statistically according to their genders. Besides this, it was concluded that the assertiveness levels of these sports persons revealed no significance difference statistically according to their years of making sports and the sports branch they were interested in. ($p>0.05$). As a result, it was concluded that the demographic variables which were discussed in the research, are not important determinants on the assertiveness levels of the hearing impaired individuals.

Keywords: Hearing impaired individuals, sports, assertiveness

JEL CODE: L83

GİRİŞ

İnsanlar hem dış hem de iç çevreden gelen uyarılara karşı bazı tepkiler verirler. İç ve dış uyaranların alınmasında işitme yeteneği büyük bir öneme sahiptir. İşitme olayı uyaran olarak

çıkan sesin kulağa ulaşmasına, ikinci aşamada sesin insan kulağının alabileceği sınırlar içerisinde olmasına, sesin işitme yolundan, diğer bir ifade ile dış, orta ve iç bölümleri aşarak beynin işitme merkezinde algılanmasına bağlı olarak gerçekleşmektedir. İşitme duyarlılığı bireyin gelişim, uyum, özellikle iletişimdeki görevini yeterince yerine getiremeyecek düzeyde olması işitme engelinin varlığını göstermektedir. Eğer işitme engeli ana dil öğrenilmeden önce gerçekleşirse bu durum yaşam boyu dil ve konuşma yeteneği kazanmayı olumsuz yönde etkilemektedir (Özgür, 2008). Bu nedenle işitme engeli olan bireylere küçük yaşlarda uygun tedavi yöntemlerinin uygulanması konuşma ve dil gelişimi ile duygusal ve sosyal gelişimin desteklenmesine katkı sağlamaktadır (Malkoç & Ceylan, 2010).

Bir kişinin kendisine ait düşünceleri karşısındaki başka bir kişiye onun haklarını çiğnemenin ifade edebilme yeteneği atılğanlık olarak tanımlanmaktadır (Şenyüzlü, 2013). Diğer bir ifade ile atılğanlık, insanların dolaysız yollardan kendilerini açıkça ifade edebilme, diğer insanlarla etkili bir biçimde iletişim kurabilme yeteneği olarak tanımlanabilir (Bostan & Kılıçgil, 2008). Literatürde yer alan bu tanımlamalardan da anlaşılacağı gibi atılğanlık becerisi insanların kendilerini toplum içerisinde sağlıklı bir biçimde ifade edebilmelerinde önemli bir belirleyicidir (Efe ve ark., 2008). Bu nedenle atılğanlık üzerine yapılan araştırmaların büyük bir bölümünün bireyler arası iletişim üzerindeki etkileri ile ilgili olduğu belirtilmektedir (Bavlı, 2009).

Bazı demografik değişkenlerin atılğanlık üzerinde etkili olduğu bilinmektedir. Spora katılım düzeyi de atılğanlık düzeyini çeşitli biçimlerde etkileyebilmektedir. Örneğin sedanter bireylerle kıyaslandığı zaman sporcu kişiliğe sahip olan ve düzenli spor yapma alışkanlığı bulunan kişilerin atılğanlık düzeyleri daha yüksektir. Bunun yanında sporcu bireylerde atılğanlık düzeyi yapılan spor dalının karakteristik özelliklerine göre bazı farklılıklar gösterebilmektedir. Buna göre bazı spor dallarındaki sporcuların atılğanlık düzeyleri diğer spor dalları ile ilgilenen sporculardan daha yüksek veya daha düşük düzeyde olabilmektedir. Literatürde yer alan araştırma bulguları da bu görüşü desteklemektedir (Derwent, Arslanoğlu & Şenel 2010; Yılmaz, 2013; Solak, 2011). Ancak engelli bireylerde sporun atılğanlık üzerine etkilerinin ele alındığı, bunun yanında spor yapan engelli bireylerde atılğanlık düzeyini etkileyen değişkenlerin incelendiği araştırmaların sınırlı olduğu görülmüştür. Bu nedenle yapılan bu çalışmada işitme engelli sporcularda atılğanlık düzeyinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi amaçlanmıştır.

MATERYAL ve METOT

Araştırmanın Modeli

Yapılan bu çalışmada betimsel araştırma modellerinden kesitsel tarama modeli kullanılmış, bu kapsamda araştırma verileri araştırma grubunu oluşturan işitme engelli bireylerden bir defa ve anlık olarak alınmıştır.

Araştırma Grubu

Araştırmaya 1-12 yıllık spor geçmişine sahip olan 139 erkek ve 34 kadın olmak üzere toplam 173 işitme engelli sporcu katılmıştır. Araştırmaya katılan işitme engelli sporcular 2014-2015 sezonunda milli takım kampına davet edilen sporcular arasından seçilmiştir. Araştırma grubunu oluşturan işitme engelli sporculara ilişkin tanımlayıcı istatistikler tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Bilgilerine İlişkin Tanımlayıcı İstatistikler

Değişkenler	Alt değişkenler	f	%
Cinsiyet	Kadın	34	19,7
	Erkek	139	80,3
Spor türü	Takım	69	39,9
	Ferdi	104	60,1
Spor yaşı	1-4 yıl	39	22,5
	5-8 yıl	99	57,2
	9-12 yıl	35	20,2

Araştırmaya katılanların %19,7'si kadın, %80,3'ü erkeklerden oluşmaktadır. Katılımcıların %39,9'u takım sporu yaparken, %60,1'i ferdi spor yapmaktadır. Araştırmaya katılanların %22,5'i 1-4 yıldır, %57,2'si 5-8 yıldır, %20,2'si ise 9-12 yıldır spor yapmaktadır.

Verilerin Toplanması

Araştırmada veri toplama aracı olarak iki bölümden oluşan anket kullanılmıştır. Anketin ilk bölümünde katılımcıların sahip oldukları bazı demografik özellikleri belirlemeyi amaçlayan kişisel bilgi formu bulunmaktadır. Kişisel bilgi formunda toplam 3 soru yer almaktadır. Bu sorular ile katılımcıların kaç yıldır lisanslı olarak spor yaptıkları, cinsiyetleri ve ilgilendikleri spor dallarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Anketin ikinci bölümünde ise katılımcıların atılma düzeylerinin belirlenmesinde kullanılan Rathus Atılma Düzeyi Envanteri bulunmaktadır.

Rathus Atılma Düzeyi Envanteri 1973 yılında Rathus tarafından geliştirilmiştir. Envanter ile kişiler arası ilişkilerde atılma düzeyi ölçülmektedir. Rathus Atılma Düzeyi Envanterinin Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışması 1980 yılında Voltan tarafından gerçekleştirilmiştir. Rathus Atılma Düzeyi Envanteri 30 maddeden oluşmakta olup, alınan toplam puanlar -90 ile +90 arasında değişmektedir. Her madde de 6'lı likert tipinde olan envantere seçenekler -3 ile +3 arasında puan almaktadır (-3 bana hiç uymuyor, -2 bana oldukça uymuyor, -1 bana pek uymuyor, +1 bana biraz uyuyor, +2 bana oldukça uyuyor, +3 bana çok iyi uyuyor). Bir kişinin ölçekten aldığı puana göre, -90 ile +10 puan arası çekingen, +10 ile +90 puan arası atılma davranış olarak değerlendirilmektedir (Esen, 2012).

İstatistiksel Analiz

Elde edilen verilerin analizinde SPSS 15.0 for Windows paket programı kullanılmıştır. Katılımcıların cinsiyetleri, yaptıkları spor türleri ve spor yaşlarına göre dağılımlarının belirlenmesinde frekans analizi kullanılırken, katılımcıların atılma puanlarına ilişkin ortalama, standart sapma, en düşük ve en yüksek değerlerin belirlenmesinde tanımlayıcı istatistiklerden yararlanılmıştır. Katılımcıların atılma puanları normal dağılım göstermediğinden dolayı temel istatistiksel analizlerden non-parametrik analiz yöntemleri kullanılmıştır. Cinsiyete ve spor türüne göre atılma puanlarını karşılaştırmak için Mann Whitney U analizi, spor yaşına göre karşılaştırma yapmak için ise Kruskal Wallis H analizi kullanılmıştır.

BULGULAR

Tablo 2. Katılımcıların Atılganlık Puanlarına İlişkin Tanımlayıcı İstatistikler

N	En düşük	En yüksek	X	Ss
173	-25	27	-4,93	8,787

Katılımcıların ortalama atılganlık puanı $-4,93 \pm 8,787$ puandır. Bu puan, katılımcıların atılgan olmadığını, çok düşük düzeyde çekingen olduğunu göstermektedir.

Tablo 3. Katılımcıların Cinsiyetlerine Göre Atılganlık Puanlarının Karşılaştırılması

Cinsiyet	N	X	Ss	z	p
Kadın	34	-2,79	8,987	-1,522	,128
Erkek	139	-5,45	8,691		

Tablo incelendiğinde katılımcıların cinsiyetlerine göre atılganlık puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir ($p > 0,05$).

Tablo 4. Katılımcıların Yaptıkları Spor Türüne Göre Atılganlık Puanlarının Karşılaştırılması

Spor türü	N	X	Ss	z	p
Takım	69	-4,23	9,343		
Ferdi	104	-5,39	8,412	-,767	,443

Tablo incelendiğinde katılımcıların yaptıkları spor türlerine göre atılganlık düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir ($p > 0,05$).

Tablo 5. Katılımcıların Spor Yaşlarına Göre Atılganlık Puanlarının Karşılaştırılması

Spor yaşı	N	X	Ss	x^2	p
1-4 yıl	39	-3,64	11,377		
5-8 yıl	99	-5,19	8,284	,058	,972
9-12 yıl	35	-5,63	6,748		

Katılımcıların spor yaşlarına göre atılganlık düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığı tespit edilmiştir ($p > 0,05$).

TARTIŞMA ve SONUÇ

Araştırmaya katılan işitme engelli sporcuların yüksek bir atılganlık puanına sahip olmadıkları, hatta düşük düzeyde de olsa çekingen bir kişilik yapısına sahip oldukları belirlenmiştir. Bu sonucun ortaya çıkmasında toplumumuzda engelli bireylere yönelik uygulama ve bakış açısının etkili olduğu düşünülebilir. Ergüden'e (2008) göre günümüzde engelli bireyler engelsiz insanlar için tasarlanmış bir toplum yapısı içerisinde yaşamakta ve kendilerini topluma kabul ettirmeye çalışmaktadırlar. Bu durum, günümüzde engellilerin hayatın birçok alanında sosyal dışlanmaya maruz kalmalarına neden olmaktadır. Toplumsal yaklaşımda yer alan olumsuzluklar nedeniyle engelli bireylerin kendilerini değersiz birer birey olarak görmeleri söz konusudur. Literatürde yer alan çeşitli araştırma bulguları da engelli bireylerin

engel türlerine göre bazen ayrımcılıkla karşı karşıya kaldıkları görüşünü desteklemektedir (Şişman, 2014). Bu kapsamda toplumsal yapı içerisinde işitme engelli bireylerin düşük atılganlık düzeyine sahip olmalarının beklenen bir sonuç olduğu söylenebilir.

Araştırmaya katılan işitme engelli sporcuların atılganlık düzeylerinin cinsiyetlerine göre anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir. Bu sonucun ortaya çıkmasında her iki cinsiyetteki bireylerin işitme engelli olmaları, benzer sosyo-demografik şartlarda ve sosyal ortamlarda yetişmelerinin etkili olduğu düşünülebilir. Görme engelli bireyler üzerinde yapılan benzer bir araştırmada saldırganlık alt boyutlarının cinsiyete göre farklılaşma düzeyi ele alınmış, araştırmanın sonunda sporcu ve sedanter görme engelli bireylerde atılganlık düzeyinin cinsiyete göre farklılaşmadığı tespit edilmiştir (Dalbuda, Dorak & Vurgun, 2014).

Araştırmaya katılan işitme engelli sporcuların atılganlık düzeylerinin ilgilendikleri spor dalına (takım sporu, ferdi spor) ve spor yaşlarına göre anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Spora katılımın genel sağlığın yanında psikolojik ve ruhsal sağlık üzerine olumlu etkileri olduğu bilinmektedir (Keskin, 2014). Literatürde yer alan araştırma bulguları değerlendirildiği zaman hem takım hem de ferdi spor dalları ile ilgilenen bireylerin psikolojik özelliklerinin benzer düzeylerde olduğu tespit edilmiştir. Salar, Hekim & Tokgöz (2012) tarafından yapılan araştırmada, takım ve ferdi spor dalları ile ilgilenen genç bireylerin duygusal özelliklerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Araştırmanın sonunda hem takım sporları hem de ferdi spor dalları ile ilgilenen sporcuların benzer duygusal özelliklere sahip oldukları, her iki grupta da yer alan sporcuların psikolojik sağlamlık düzeylerinin birbirine yakın olduğu tespit edilmiştir. Literatürde herhangi bir engel grubunda bulunmayan bireylerde spora katılımın atılganlık düzeyini arttırdığına ilişkin bulgular bulunmakla beraber (Öztürk ve diğerleri, 2007; Yiğiter, 2013; Szark-Eckardt ve ark., 2012; García-López & Gutiérrez, 2015), engelli bireylerde de atılganlık gelişiminin desteklenmesinde sporun faydalı olduğuna dair bulgular yer almaktadır. Açak & Kaya (2015) tarafından yapılan araştırmada, işitme engelli futbolcuların atılganlık düzeylerinin herhangi bir engeli bulunmayan futbolculara kıyasla anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Literatürde yer alan araştırma sonuçları göz önünde bulundurulduğu zaman, spora katılım ve atılganlık gelişiminin temelinde sporun kendisinin yattığı, takım veya ferdi spor ayrımından ziyade sporun başlı başına atılganlığı arttıran bir unsur olduğu görülmektedir. Bu kapsamda araştırmada takım ve ferdi spor dalları ile ilgilenen işitme engelli bireylerin benzer atılganlık düzeylerine sahip olmalarının literatür ile uyumlu bir sonuç olduğu söylenebilir.

Sonuç olarak, işitme engelli sporcuların atılganlık düzeylerinin düşük düzeyde olduğu, sporcuların atılganlık düzeylerinin spor yaşlarına, ilgilendikleri spor dallarına ve cinsiyetlerine göre anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir. Konuya ilişkin daha ayrıntılı ve güvenilir bulgulara ulaşmak için daha geniş örneklem grupları ve farklı engel gruplarında bulunan bireyler üzerinde yapılacak yeni çalışmalara gereksinim olduğu söylenebilir.

KAYNAKLAR

- Açak, M., & Kaya, O. (2015). İşitme engelli ve işitme engelli olmayan futbolcuların benlik saygıları ve saldırganlık düzeylerinin incelenmesi. *İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 2(2), 1-11.
- Bavlı, Ö. (2009). Gelişim çağındaki sporcuların atılganlık düzeyleri ile yaralanma durumu ilişkilerinin incelenmesi. *Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Tıp Dergisi*, 23(1), 7-10.

- Bostan, G., & Kılıçgil, E. (2008). Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencisi olan ve olmayan ankara üniversitesi öğrencilerinin saldırganlık boyutları. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 6(3), 133-140.
- Dalbudak, İ., Dorak, F., & Vurgun, N. (2014). 13-15 yaş arası görme engelli sporcuların saldırganlık düzeylerinin incelenmesi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 3(14), 207-214.
- Dervent, F., Arslanoğlu, E., & Şenel, Ö. (2010). Lise öğrencilerinin saldırganlık düzeyleri ve sportif aktivitelere katılımı ilişkisi (İstanbul ili örneği). *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7(1), 521-533.
- Efe, M., Öztürk, F., Koparan, Ş., & Şenışık, Y. (2008). 14-16 yaş grubu erkeklerde voleybol çalışmalarının sosyal yetkinlik beklentisi ve atılganlık üzerine etkisi. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21(1), 69-77.
- Ergüden, A.D. (2008). *Sosyal dışlanma açısından bedensel engelli bireylerin yaşantılarının incelenmesi*. Yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Esen, C.A. (2012). *Spor yapan ve yapmayan üniversite öğrencilerinin benlik saygısı ve atılganlık düzeylerinin incelenmesi (Muğla Üniversitesi örneği)*. Yüksek lisans tezi, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Muğla.
- García-López, L. M., & Gutiérrez, D. (2015). The effects of a sport education season on empathy and assertiveness. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 20(1), 1-16.
- Keskin, Ö. (2014). Effects of physical education and participation the sports on social development in children. *Journal of International Multidisciplinary Academic Researches*, 1(1), 1-6.
- Malkoç, T., & Ceylan, F. (2012). Okul öncesi dönem işitme engelli çocuklarda müzik eğitiminin sözel açıklama becerilerine etkisi. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 1 (2), 59-65.
- Özgür, İ. (2008). *Engelli çocuklar ve eğitimi: Özel eğitim*. İkinci baskı. Adana: Karahan kitabevi.
- Öztürk, F., Efe, M., & Koparan, Ş. (2007). 14-16 yaş grubu kızlarda hentbol çalışmalarının sosyal yetkinlik beklentisi ve atılganlık üzerine etkisi. *Hacettepe Spor Bilimleri Dergisi*, 18(4), 147-155.
- Salar, B., Hekim, M., & Tokgöz, M. (2012). 15-18 yaş grubu takım ve ferdi spor yapan bireylerin duygusal durumlarının karşılaştırılması. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 4(6), 123-135.
- Solak, N. (2011). *Spor yapan ve yapmayan ortaöğretim öğrencilerinin saldırganlık düzeyleri ile empatik eğilim düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi - Çorum ili örneği*. Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Szark-Eckardt, M., Golebiewski, P., Cieslicka, M., & Stankiewicz, B. (2012). The assertiveness of people who practice karate. *Fiziceskoe Vospitanie Studentov*, 4, 150-158.
- Şenyüzlü, E. (2013). *Üniversite öğrencilerinde spora katılımın saldırgan davranışlar üzerine etkilerinin incelenmesi*. Yüksek lisans tezi. Dumlupınar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kütahya.
- Şişman, Y. (2014). Engelliler açısından eşitlik, ayrımcılık ve eğitim hakkı. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 32, 57-85.
- Yılmaz, S. (2013). *Spor yapan ve yapmayan ortaöğretim öğrencilerinin empatik eğilimleri ile saldırganlık düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi (İstanbul ili Bayrampaşa ilçesi örneği)*. Yüksek lisans tezi, Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Yigiter, K. (2013). Improving the nursing students' assertiveness skills by participating in recreational physical activities. *International Journal of Sport Studies*, 3(3), 258-262.

EXTENDED ABSTRACT

Assertiveness can be defined as the ability of the people expressing themselves plainly through indirect ways, to communicate with others, effectively (Bostan and Kilcigil, 2008). As understood from these definitions that have been involved in literature, the assertiveness ability is an important determinant on people's expressing themselves in the society healthfully (Efe et al. 2008). It is known that some demographic variables are important on their assertiveness. The level of participating in sports may also effect the assertiveness level in various ways. For example, when compared with the sedentary individuals, the assertiveness levels of the persons who have the habit of making sports are higher. Beside this, the assertiveness level in the may reveal some differences in the individuals who make sports according to the characteristic features of the sports branch. According to this, the assertiveness of the sports persons in some sports branch might be higher or lower than the sports persons who are interested in the other sports. The research findings which are involved in the literature also supported this argument. (Dervent et al., 2010; Yilmaz, 2013; Solak, 2011).

It was observed that the researches in which the effects of the sports on the hearing impaired individuals are discussed, beside this the variables which affect the assertiveness level in the hearing impaired individuals who make sports, are limited. For that reason, in this research, the examination of the assertiveness level on the hearing impaired sports persons according to various variables, was aimed.

Totally 173 hearing impaired sports persons as being 139 male and 34 female, participated in the research who had a sports history of 1-12 years. The sports persons, participated in the research, selected from the hearing impaired sports persons who were invited to the national team camp in the 2014-2015 season. In the determination of the assertiveness levels of the sports persons, participated in the research, the Rathus Assertiveness Inventory was used. The Rathus Assertiveness Inventory was developed by Rathus in the year of 1973. By the inventory, the assertiveness level of the relations between persons. The Turkish validity and reliability study of the Rathus Assertiveness Inventory was realised by Voltan in the year of 1980. The Rathus Assertiveness Inventory was consisted of 30 items and the received scores are varied between -90 and +90. The options in this inventory, in which each item is in the 6-point likert type, take points between -3 and +3(-3 very much unlike me, -2 rather unlike me, -1 slightly unlike me, +1 slightly like me, +2 rather like me, +3 very much like me.) According to the scores which a person takes from the scale, the scores between -90 and +10 points are evaluated as timid, between +10 and 90 points are evaluated as assertive behavior (Esen, 2012). In the analysis of the data obtained, it was the analysis of the frequency, Mann Whitney U and Kruskal Wallis H analyses were referred.

The hearing impaired sports persons, participated in the research, were determined that they did not have a high assertiveness score, and had a timid personality structure even though in a low level. Beside this, it was fixed that the assertiveness levels of the hearing impaired sports persons did not reveal any significant difference according to the genders. In the revelation of this result, it was thought that on the individuals in both of the genders' being hearing impaired, their being grown up in similar demographic conditions and social environments, were effective. Also, it was concluded that the assertiveness levels of the hearing impaired sports persons, participated in the research, did not reveal a significant difference according to the sports branch(team sport, individual sports) they were interested in and sports ages. In

the revelation of this result, the sports' being an element which supports the psychological health no matter what the type and the way of the participation to the sports, lies beneath.